

Zespół klasztorny pofranciszkański

Współrzędne: Szerokość - 52.39694, Długość - 22.659302

W barokowym zespole klasztoru franciszkanów najbardziej wyróżnia się bryła **kościół p. w. Wniebowzięcia N. M. P.**, wzniesionego na miejscu starego, drewnianego kościoła z 1409 roku, który powstał w miejscu pierwszej świątyni pod wezwaniem Przenajświętszej Bogarodnicy. Według tradycji, koronował się w niej Daniel Romanowicz. Wraz z kościołem zostały wzniesione obszerne drewniane budynki klasztoru franciszkanów. Według przekazów klasztornych konwent założył w 1430 roku Mikołaj Nasuta z Międzyrzecza, wojewoda litewski, ale pierwsza pewna informacja o drohiczyńskim klasztorze franciszkanów pochodzi z 1470 roku. Klasztor został zniszczony przez innowierców w 1583 roku, a kościół spłonął w 1595 roku. W następnych latach zostały one odbudowane, ale znów spaliły się w 1601 roku. Ponownie odbudowane kościół i klasztor zniszczyły w czasie potopu wojska kozackie, a kilku zakonników zostało zamordowanych. Budowę następnego, tym razem murowanego kościoła rozpoczęto w 1678 roku, a ukończono w roku 1715. W latach 1738-1750 obok nowego kościoła wzniesiono murowane zabudowania klasztoru, a w okresie 1773-1777 zbudowana została według projektu ojca Kazimierza Kamińskiego wolno stojąca dzwonnica.

W 1832 roku, po klęsce powstania listopadowego, ukazem carskim zakonników usunięto z Drohiczyń. Na ich miejsce sprowadzono prawosławne mniszki. Kościół pofranciszkański został zamieniony na cerkiew pod wezwaniem św. Nikanora. W budynkach klasztornych urządzono więzienie, a po upadku powstania styczniowego - koszary dla wojska. W 1897 roku po opuszczeniu budynków klasztornych przez wojsko umieszczono w nich szkołę kształcąca nauczycieli szkół wiejskich, która z kolei w 1904 roku została przekształcona w szkołę żeńską. Po odzyskaniu niepodległości w budynkach klasztornych umieszczono gimnazjum im. J. I. Kraśzewskiego. Rozpoczęto też renowację kościoła. Jednak w czasie drugiej wojny światowej uległ on ponownej dewastacji. Sowieci urządzili w nim śmietnik, a wycofując się z miasteczka 23 czerwca 1941 roku podpalili świątynię. Po wojnie kościół przez wiele lat był remontowany i rekonstruowany. W 1996 roku budynki poklasztorne zostały odzyskane od Skarbu Państwa. Obecnie mieszczą się w nich Muzeum Diecezjalne, Dom Księża Emerytów, Dom Zakonny Sióstr Loretanek i Księgarnia im. I. Kłopotowskiego. Na terenie klasztornym rośnie dąb - pomnik przyrody - o obwodzie 425 cm i wysokości ok. 18 m.

Informacje zaczerpnięto z przewodnika "Podlaski Przełom Bugu", którego autorem jest Marek Nasiadka

Zespół klasztorny pofranciszkański

Zabudowania dawnego klasztoru zagrały w filmie Jerzego Łukaszewicza "Faustyna". To właśnie tutaj reżyser umieścił część akcji, która dzieje się w domu Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej. Tytułową rolę, tak znanej dzisiaj siostry zakonnej, zagrała Dorota Segda. W samym Drohiczyźnie powstało właściwie również mnóstwo innych zdjęć wykorzystanych w tym filmie. Są tam rozlewiska Bugu, wnętrza kościołów oraz tutejsze uliczki.

Zespół klasztorny pofranciszkański:

- **Kościół p.w. Wniebowzięcia NMP**, 1640-60, XVIII, XX, nr rej.: 270 z 10.11.1966
- **Dzwonnica**, 1770, nr rej.: 268 z 10.11.1966
- **Klasztor franciszkański**, obecnie liceum, poł. XVIII, XIX, XX, nr rej.: 279 (269) z 10.11.1966
- **Stróżówka** z XVIII w. Wpisana do rejestru zabytków pod nr: 277 z 14.11.1966r.
- **Oficyna**, obecnie dom, ul. Kraszewskiego 4, XVIII, nr : 276 z 14.11.1966r